

Els escacs a l'escola i a l'institut 3

En aquesta posició, el jugador de les negres té diferents opcions per continuar la partida. Les més populars són Ac5 (Giuoco piano: "joc tranquil") o bé Cf6 (la defensa dels dos cavalls).

Després d'això, una possible continuació per al jugador de les blanques podria ser, per exemple, fer l'enroc.

Observeu que s'han anat realitzant jugades que compleixen els principis bàsics d'obertura que hem anat veient durant el curs (peces cap al centre, desenvolupar ràpid alfils i cavalls, fer l'enroc...).

- **Proposta didàctica:**

Es pot explicar als alumnes que hi ha una forma de començar la partida que s'anomena obertura italiana, i mostrar-los els principals moviments, fent les reflexions pertinents a cada moviment.

Després, es pot dur a terme una activitat per parelles, amb taulers de sobretaula. Proponem una partida que tots començarem igual, fent l'obertura italiana, i després cadascú seguirà com vulgui.

El mestre pot anar dictant les 3 primeres jugades, i els alumnes les han d'anar fent, poc a poc. A partir de la jugada 3, partida lliure.

D'aquesta manera, farem que els alumnes agafin idees per començar les seves partides d'una forma que s'afavoreixi un bon desenvolupament de les peces (és molt freqüent veure com molts solen començar movent tots els peons endavant, o una peça repetides vegades... no podem dir que això no es pot fer, perquè són jugades legals, però no és aconsellable escaquísticament parlant).

D'altra banda, la memòria visual és important en els escacs, i el fet que els alumnes vegin determinades estructures de les peces al tauler diverses vegades també afavoreix que inconscientment recordin aquestes posicions i després les busquin a l'hora de jugar.

També podem aprofitar el nom de l'obertura per parlar d'Itàlia com a país, situar-lo al mapa, preguntar si algú sap algun nom de ciutat italiana, parlar de monuments, gastronomia típica...

